

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1961 r.

Nr 8

SPIS TREŚCI:

DZIAŁ A

- Poz. 74 — pismo okólne Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 23 maja 1961 r. w sprawie zwolnienia pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych związków zawodowych od opłat sądowych 142

DZIAŁ B

- Poz. 75 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1961 r. w sprawie dodatkowych urlopów dla pracowników zatrudnionych w zakładach przeciwgruźliczych 142
- „ 76 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 maja 1961 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych 144
- „ 77 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1961 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego 145
- „ 78 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 maja 1961 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych 145
- „ 79 — uchwała Nr 153 Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1961 r. w sprawie przeprowadzenia w roku 1961 dorocznego spisu rolnego (wyciąg) 146
- „ 80 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 maja 1961 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów 146
- „ 81 — rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 2 maja 1961 r. zmieniające rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiovania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ oraz w przedsiębiorstwach Międzydzielnicowych Kabli Telekomunikacyjnych 146
- „ 82 — rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 6 maja 1961 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla członków spółdzielni pracy zatrudnionych w niektórych zakładach usługowych 148
- „ 83 — rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego 150
- „ 84 — zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 4 maja 1961 r. w sprawie wysokości premii kierowców pojazdów samochodowych za oszczędność oleju napędowego 151
- „ 85 — zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1961 r. w sprawie zmiany regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“ 151
- „ 86 — zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 maja 1961 r. w sprawie ryczałtów na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej 154
- „ 87 — wyjaśnienie Nr 1 Komitetu Pracy i Płac z dnia 28 lutego 1961 r. w sprawie zaliczania repatriantom do okresów zatrudnienia okresów służby wojskowej oraz szkolenia zawodowego w Związku Radzieckim 155

DZIAŁ A

74

**PISMO OKÓLNE
CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

z dnia 23 maja 1961 r.

w sprawie zwolnienia pracowniczych kas zapomogowo - pożyczkowych związków zawodowych od opłat sądowych.

Na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych Minister Sprawiedliwości decyzją z dnia 28 kwietnia 1961 r. zwolnił na czas nieokreślony związki zawodowe od opłat sądowych w sprawach o windykację należności pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych z tytułu udzielanych pożyczek.

W załączeniu podana jest treść pisma Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 2 maja 1961 r. L. dz. BG. I/89/25/61 dotyczącego tej sprawy — do wiadomości i posługiwania się w miarę potrzeby w postępowaniu przed sądami.

Sekretarz CRZZ
(—) *Z. Gmitrzak*

Załącznik do pisma okólnego

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

L. dz. BG.I/89/25/61

O d p i s

Warszawa, dnia 2 maja 1961 r.

Centralna Rada Związków Zawodowych

Warszawa

ul. Kopernika 36/40

W związku z pismem Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 10 marca 1961 r. Nr 15/29/N/61, Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia, że Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Finansów decyzją z dnia 28 kwietnia 1961 r., wydaną na podstawie

art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. Ust. Nr 10, poz. 57 z r. 1961) — zwolnił na czas nieokreślony związki zawodowe podległe Centralnej Radzie Związków Zawodowych — od opłat sądowych w sprawach wnoszonych do sądów o windykację należności pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych z tytułu udzielonych pożyczek.

Decyzja powyższa podana zostanie do wiadomości sądów drogą ogłoszenia w biuletynie Ministerstwa Sprawiedliwości.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) *I. Pochwicki*

DZIAŁ B

75

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1961 r.

w sprawie dodatkowych urlopów dla pracowników zatrudnionych w zakładach przeciwgruźliczych.*(Dziennik Ustaw z dnia 15 maja 1961 r. Nr 24, poz. 115)*

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w działach (komórkach) organizacyjnych zakładów przeciwgruźliczych na stanowiskach określonych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, przysługuje w każdym roku kalendarzowym dodatkowy płatny urlop w wymiarze 12 dni roboczych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracowników, którym po roku pracy przysługuje urlop w wymiarze przekraczającym 30 dni.

§ 2. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku w zakładach pracy na stanowiskach określonych w wykazie, o którym mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Zakład pracy — zależnie od wskazań lekarza — powinien udzielić urlopu dodatkowego

łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.

2. Urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

3. Urlop dodatkowy może być przesunięty na następny rok kalendarzowy tylko w przypadku, gdy pracownik nie może wykorzystać urlopu w bieżącym roku kalendarzowym z powodów wyłączeniowych w § 1 ust. 2 pkt 1—5 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 42, poz. 264).

4. W razie zbiegu prawa do urlopu dodatkowego z innego tytułu pracownikom przysługuje prawo wyboru.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1961 r. (poz. 115).

WYKAZ STANOWISK W DZIAŁACH (KOMÓRKACH) ORGANIZACYJNYCH ZAKŁADÓW PRZECIWGRUŹLI-
CZYCH, KTÓRYCH ZAJMOWANIE UPRAWNIA DO KORZYSTANIA Z DODATKOWYCH URLOPÓW

Dział (komórka) organizacyjny	Wykaz stanowisk
1	2
	<p>I. Wojewódzkie przychodnie przeciwgruźlicze, powiatowe (miejskie, dzielnicowe) i kolejowe poradnie przeciwgruźlicze.</p> <p>Dyrektor, przełożona pielęgniarek.</p>
Dział organizacyjno-metodyczny	Lekarz, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, statystyk medyczny, referent oświaty sanitarnej (kreślarz), starszy inspektor wychowania, starszy instruktor oświaty sanitarnej.
Dział rentgenodiagnostyki	Lekarz, laborant medyczny, laborant przyuczony, rejestrator medyczny, starszy referent organizacji badań małoobrazkowych.
Poradnia specjalistyczna	Lekarz, lekarz dentyista, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, pomoc dentystyczna.
Dział rehabilitacyjny	Lekarz, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona.
Poradnia wzorcowa	Lekarz, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona.
Pracownia analityczno-bakteriologiczna	Lekarz, mikrobiolog, chemik, laborant medyczny, pomoc laboratoryjna, rejestrator medyczny, dezynfektor, hodowca zwierząt.
Dział rejestracji i skierowań	Kierownik działu, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, rejestrator medyczny, starszy referent sanatoryjno-prewentyjny, starszy referent leków.
Dział budżetowo-gospodarczy	Sprzątaczk.
Oddział chorych leżących	Jak w oddziałach przeciwgruźliczych w szpitalach (dz. V).
Dział leczniczy	<p>II. Pólsanatoria przeciwgruźlicze dla studentów i przemysłowe.</p> <p>Lekarz, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, salowa.</p>
Dział metodyczno-organizacyjny	<p>III. Instytut Gruźlicy.</p> <p>Lekarz, lekarz weterynarii, psycholog, referent prowadzący dokumentację naukowo-lekarską.</p> <p>Lekarz (w tym dyrektor instytutu i zastępca dyrektora do spraw lecznictwa), pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, biolog, chemik, laborant, salowa, pomoc laboratoryjna, sterylizator, położna.</p>
Zakład biochemii, zakład mikrobiologii, biologii oraz pracownia mykologiczna i analityczna	Lekarz, mikrobiolog, biochemik, chemik, bakteriolog, laborant, rejestrator, pomoc laboratoryjna.
Zakład anatomii patologicznej	Lekarz, biolog, laborant, noszowy, pomoc laboratoryjna.
Zakład fizjopatologii	Lekarz, laborant, pomoc laboratoryjna.

Dział (komórka) organizacyjny	Wykaz stanowisk
1	2
Dział administracyjno-gospodarczy	Zastępca dyrektora do spraw administracyjnych, portier, magazynier rzeczy należących do chorych, bibliotekarz obsługujący chorych, dezynfektor, sprzątaczk.
Pralnia	Kierownik pralni, praczk.
Dział lecznictwa	<p>IV. Sanatoria przeciwgruźlicze dla dorosłych i dzieci, szpitale przeciwgruźlicze, kliniki ftyzjatryczne, ośrodki sanatoryjno-prewentyjne.</p> <p>Dyrektor, zastępca dyrektora do spraw administracyjno-gospodarczych, zastępca dyrektora do spraw lecznictwa, przełożona pielęgniarek.</p> <p>Lekarz, lekarz dentysta, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, kierownik pracowni, pomoc dentyściana, laborant medyczny, uczeń w zawodzie laboranta medycznego, sterylizator, masażysta, salowa, noszowy, instruktor terapii zajęciowej, instruktor gimnastyki leczniczej, dezynfektor, pracownik stale zatrudniony przy zakładaniu chorym opatrunków gipsowych.</p>
Dział administracyjno-gospodarczy	Kierownik świetlicy, kierownik gospodarczy, referent kulturalno-oświatowy, referent biblioteczny obsługujący chorych, referent rejestrujący chorych, portier, starszy woźny, woźny, dźwigowy, magazynier rzeczy należących do chorych, dietetyczka, pomoc kuchenna stale zatrudniona przy roznoszeniu chorym posiłków, kierowca sanitarki, sprzątaczk.
Pralnia	Zarządzający pralnią, starsza praczk, praczk.
Dział lecznictwa	<p>V. Oddziały przeciwgruźlicze w szpitalach.</p> <p>Lekarz, lekarz dentysta, pielęgniarka, asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, pielęgniarka przyuczona, kierownik pracowni, pomoc dentyściana, laborant medyczny, uczeń w zawodzie laboranta medycznego, sterylizator, masażysta, salowa, noszowy, instruktor terapii zajęciowej, instruktor gimnastyki leczniczej, dezynfektor, pracownik stale zatrudniony przy zakładaniu chorym opatrunków gipsowych.</p> <p>Uwaga: Uprawnieni do korzystania z dodatkowych urlopów są tylko pracownicy stale zatrudnieni w oddziale przeciwgruźliczym.</p>

76

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1961 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 15 maja 1961 r. Nr 24, poz. 116)

Na podstawie art. 58 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1958 r. w sprawie uposażeń stale urzędujących członków prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 12, poz. 45 i Nr 69, poz. 399 oraz z 1959 r. Nr 55, poz. 327) wprowadza się następujące zmiany:

w § 4 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów z urzędu lub na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w szczególnie uzasadnionych przypad-

kach do tabeli stanowisk ustalonej dla stale urzędujących członków prezydiów miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty, a liczących poniżej 100.000 mieszkańców, zastosować zaszeregowanie do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach rad narodowych miast liczących powyżej 100.000 mieszkańców oraz dla stale urzędujących członków prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów zastosować zaszeregowanie do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach rad narodowych miast liczących powyżej 10.000 mieszkańców lub

miast powiatowych liczących poniżej 100.000 mieszkańców“.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

77

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 maja 1961 r.

w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 maja 1961 r. Nr 26, poz. 124)

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego łączna składka na ubezpieczenia społeczne liczona od zarobków stanowiących podstawę wymiaru składek wynosi:

- 1) za zatrudnionych w zakładach usługowych wykonujących świadczenia usług dla ludności — 22% oraz
- 2) za zatrudnionych w pozostałych zakładach — 27%.

2. Składka określona w ust. 1 obejmuje również opłaty, przypadające na rzecz akcji socjalnej prowadzonej przez związki zawodowe.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do składek za uczniów odbywających naukę zawodu w zakładach rzemiosła indywidualnego.

§ 3. W stosunku do składek za pracowników, o których mowa w § 1, traci moc przepis § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 70 i z 1955 r. Nr 3, poz. 17).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

78

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 maja 1961 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych.

(Dziennik Ustaw z dnia 12 czerwca 1961 r. Nr 28, poz. 137)

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1959 r. Nr 6, poz. 35 i z 1960 r. Nr 2, poz. 9) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 12 ust. 6 skreśla się wyrazy: „i okres jego wypłacania“;
- 2) w § 12 ust. 8 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Stypendia fundowane przyznawane są na okres 12 miesięcy w roku, z tym że studentom akademii medycznych przyznaje się stypendia na cały okres składania egzaminów dyplomowych, nie dłużej jednak niż do końca tego roku kalendarzowego, w którym przesłuchali wykłady i uzyskali zaliczenia ćwiczeń obowiązujących na ostatnim roku studiów.“;

- 3) w § 12 po ust. 9 dodaje się nowe ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Studentom pobierającym stypendia fundowane mogą być przyznane stypendia naukowe. Na okres wypłaty stypendium naukowego zawieszają się wypłatę stypendium fundowanego. Jeżeli po ukończeniu studiów stypendysta nie zostanie powołany w trybie przewidzianym w

§ 13 ust. 3 na stanowisko pomocniczego pracownika nauki, obowiązany jest podjąć pracę u fundatora na okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium fundowanego i naukowego.

11. W okresie odbywania płatnej praktyki wypłata stypendium fundowanego nie ulega zawieszeniu.“;

- 4) w § 16 ust. 3 skreśla się wyrazy: „oraz z ministrami, którym podlegają zakłady pracy“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

79

UCHWAŁA Nr 153 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1961 r.

w sprawie przeprowadzenia w roku 1961 dorocznego spisu rolnego.*(Monitor Polski z dnia 13 maja 1961 r. Nr 37, poz. 172)**(Wyciąg)*

§ 4. 1. Upoważnia się prezydium rad narodowych do nakładania na urzędy, przedsiębiorstwa uspołecznione i instytucje publiczne obowiązków koniecznych do przeprowadzenia akcji spisowej, a w szczególności, w miarę możliwości, dostarczenia środków transportowych wraz z obsługą, płatnego zwalniania z pracy pracowników powołanych na rachmistrzów spisowych na okres nie przekraczający łącznie 6 dni oraz umożliwienia pracownikom tych urzędów, przedsiębiorstw i instytucji wzięcia udziału w akcji szkoleniowej.

2. Pracownicy urzędów, przedsiębiorstw uspołecznionych i instytucji publicznych, oddelegowani zgodnie z ust. 1 do akcji spisowej, powinni być zwolnieni od zwykłych zajęć służbowych. Pracownikom tym należy wypłacać przez cały okres oddelegowania pełne wynagrodzenie służbowe wraz ze wszystkimi dodatkami.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

80

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1961 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników prezydiów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów.*(Dziennik Ustaw z dnia 15 maja 1961 r. Nr 24, poz. 117)*

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95 i z 1960 r. Nr 14, poz. 80) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może za zgodą Szefa Urzędu Rady Ministrów zaszerogować kierownika referatu, głównego księgo-

wego, instruktora, inspektora, starszego referenta, referenta w prezydium miejskiej rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, które wyróżnia się szczególnym rozwojem gospodarczym, do stawek uposażenia ustalonych dla tych stanowisk w prezydiach powiatowych rad narodowych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 2 maja 1961 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ oraz w przedsiębiorstwach Międzymiastowych Kabli Telekomunikacyjnych.*(Dziennik Ustaw z dnia 20 maja 1961 r. Nr 25, poz. 122)*

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. Nr 49, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ oraz w przedsiębiorstwach Międzymiastowych

Kabli Telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 60, poz. 326) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy „nr 1 i 2“ zastępuje się wyrazami „nr 1, 2, 3, 4, 5“;
- 2) dodaje się załączniki nr 3, 4 i 5 w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1961 r.

Minister Łączności: *Z. Moskwa*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 2 maja 1961 r. (poz. 122).

„Załącznik nr 3.

REGULAMIN PREMIOWANIA DORĘCZYCIELI TELEGRAMÓW

§ 1. Regulamin niniejszy określa zasady premiowania doręczycieli telegramów zatrudnionych we wszystkich miastach wojewódzkich oraz według uznania dyrektora okręgu poczty i telekomunikacji w innych większych miastach.

§ 2. Doręczyciele telegramów są premiowani za sprawne i terminowe doręczanie telegramów, przekazów telegraficznych, wezwań do rozmównicy oraz ewentualnie ekspresowych przesyłek pocztowych, w przypadku łącznego doręczania telegramów i przesyłek ekspresowych.

§ 3. Wysokość premii jest zależna od ilości uzyskanych przez doręczycieli punktów obliczeniowych, ustalonych w § 5.

§ 4. Dla celów premiowania doręczycieli dzieli się miejscowy obszar doręczeń telegramów każdego z określonych w § 1 urzędów na trzy strefy, a mianowicie:

- 1) I strefę obejmującą obszar miasta o promieniu 2 km od placówki doręczającej,
- 2) II strefę obejmującą obszar miasta między kołami o promieniu 2 km i 4 km, których wspólny środek znajduje się w miejscu położenia placówki doręczającej,
- 3) III strefę obejmującą pozostały obszar miasta.

§ 5. 1. 1) Za obsługę jednego odbiorcy w dzień bez względu na ilość jednorazowo doręczonych mu telegramów i innych przesyłek wymienionych w § 2 doręczyciele uzyskują następującą liczbę punktów obliczeniowych :

w strefie I — 1
 „ „ II — 1,5
 „ „ III — 2

- 2) Za doręczenie jednego telegramu w nocy (od godziny 22 do godziny 6) bez względu na strefę — doręczyciele uzyskują 4 punkty.

2. Niezależnie od punktów wynikających z zastosowania przepisów ust. 1 doręczyciele uzyskują dodatkowe punkty za każdy odbyty przez nich chód doręczycielski:

do strefy I — 4
 „ „ II — 6
 „ „ III — 8

3. W razie doręczania przez doręczyciela za jednym chodem telegramów przeznaczonych dla odbiorców zamieszkujących w różnych strefach doręczeń — doręczycielowi zalicza się punkty obliczeniowe według najdalszej strefy.

§ 6. 1. Premię doręczyciela stanowi iloczyn łącznej sumy punktów obliczeniowych wynikających z jego karty pracy oraz stawki premiowej ustalonej w ust. 2.

2. Stawka premiowa za 1 punkt obliczeniowy wynosi 0,25 zł.

§ 7. Pracownicy premiowani na podstawie niniejszego regulaminu nie mogą otrzymywać premii z innego tytułu.

§ 8. 1. Okresem obrachunkowym dla obliczenia premii doręczycieli telegramów jest miesiąc kalendarzowy.

2. Premię wypłaca się najpóźniej do dnia 10 miesiąca następującego po miesiącu, za który się należy.

§ 9. W stosunku do doręczycieli telegramów premiowanych według przepisów niniejszego regulaminu mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 i 9 oraz § 7 regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. Regulamin stosuje się od dnia 1 maja 1961 r. do doręczycieli telegramów wykonujących służbę na obszarze miast Bydgoszczy, Łodzi, Wrocławia i Zielonej Góry; na obszarze pozostałych miast określonych w § 1 termin wejścia w życie regulaminu ustala dyrektorzy okręgów poczty i telekomunikacji.

Załącznik nr 4

REGULAMIN PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW CENTRALNEGO BIURA ROZRACHUNKOWEGO POCZTY I TELEKOMUNIKACJI W BYDGOSZCZY, ZATRUDNIONYCH PRZY MASZYNOWYM KOPIOWANIU I SPRAWDZANIU PRZEKAZÓW

§ 1. Regulamin niniejszy określa zasady premiowania pracowników Centralnego Biura Rozrachunkowego Poczty i Telekomunikacji w Bydgoszczy, zatrudnionych przy maszynowym kopiowaniu przekazów i maszynowym sprawdzaniu skopiowanych przekazów, zwanych dalej pracownikami.

§ 2. Premia pracowników zależna jest od przekroczenia niżej ustalonych norm pracy.

§ 3. Ustala się następujące normy pracy: dla czynności kopiowania — 160 przekazów na godzinę, dla czynności sprawdzania — 400 przekazów na godzinę.

§ 4. 1. Za każdy błąd stwierdzony w 1000 skopiowanych przekazów odlicza się od liczby kart-kopii:

- 1) przy liczbie błędów od 1 do 7 — 5 kart,
- 2) przy liczbie błędów od 8 do 15 — 10 kart,
- 3) przy liczbie błędów ponad 15 — 15 kart.

2. Za każdy ujawniony przez pracownika sprawdzającego błąd dolicza się mu 5 kart, a za każdy popełniony błąd — odlicza się 20 kart.

§ 5. Za każdy skopiowany lub sprawdzony przekaz ponad normę ustaloną zgodnie z § 3 i § 4 pracownik kopiujący otrzymuje premię wynoszącą 3 grosze, a pracownik sprawdzający 1 grosz.

§ 6. 1. Okresem obrachunkowym dla obliczeń premiowych jest miesiąc kalendarzowy.

2. Premię wypłaca się najpóźniej do dnia 10 miesiąca następującego po miesiącu, za który się premia należy.

§ 7. Pracownicy premiowani na podstawie niniejszego regulaminu nie mogą otrzymywać premii z innego tytułu.

§ 8. W okresie przyuczania się do pracy na maszynach, nie przekraczającym 12 miesięcy, wypłaca się

premię wynoszącą do 25% miesięcznego uposażenia zasadniczego.

§ 9. W stosunku do pracowników premiowanych według niniejszego regulaminu mają odpowiednie zastoso-

sowanie przepisy § 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 9 oraz § 7 regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. Regulamin niniejszy obowiązuje od dnia 1 maja 1961 r.

Załącznik nr 5.

REGULAMIN PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW URZĘDU OPŁAT TELEKOMUNIKACYJNYCH W WARSZAWIE, ZATRUDNIONYCH PRZY MASZYNOWYM DZIURKOWANIU I SPRAWDZANIU KART OPŁAT

§ 1. Regulamin niniejszy określa zasady premiowania pracowników Urzędu Opłat Telekomunikacyjnych zatrudnionych przy maszynowym dziurkowaniu i maszynowym sprawdzaniu kart opłat za usługi telefoniczne i telegraficzne, zwanych w dalszym ciągu pracownikami.

§ 2. Premia pracowników jest zależna od przekroczenia niżej ustalonych norm pracy.

§ 3. Ustala się następujące normy pracy:

- 1) dla czynności maszynowego dziurkowania kart — 460 kart na godzinę,
- 2) dla czynności maszynowego sprawdzania kart — 460 kart na godzinę.

§ 4. 1. Za każdy popełniony błąd odlicza się od liczby kart:

- 1) przedziurkowanych — 20 kart,
- 2) sprawdzonych — 30 kart.

2. Za każdy błąd ujawniony przez maszynistkę sprawdzającą dolicza się jej 5 kart.

§ 5. Za każdą kartę przedziurkowaną lub sprawdzoną

ponad normę ustaloną na podstawie §§ 3 i 4 pracownik otrzymuje 2 gr.

§ 6. 1. Okresem obrachunkowym dla obliczenia premii jest miesiąc kalendarzowy.

2. Premię wypłaca się najpóźniej do dnia 10 miesiąca następującego po miesiącu, za który się należy.

§ 7. Pracownicy premiowani na podstawie niniejszego regulaminu nie mogą otrzymywać premii z innego tytułu.

§ 8. W okresie przyuczania się do pracy na maszynach analitycznych, nie przekraczającym 6 miesięcy, wypłaca się pracownikowi premię wynoszącą 25% miesięcznego uposażenia zasadniczego.

§ 9. W stosunku do pracowników premiowanych według niniejszego regulaminu mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 9 oraz § 7 regulaminu stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. Regulamin niniejszy obowiązuje od dnia 1 maja 1961 r.“

82

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 6 maja 1961 r.

w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla członków spółdzielni pracy zatrudnionych w niektórych zakładach usługowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 30 maja 1961 r. Nr 26, poz. 127)

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla członków i kandydatów na członków spółdzielni pracy opłacających zryczałtowany podatek od wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia w zakładach usługowych spółdzielni pracy oraz dla bagażowych (numerowych) zatrudnionych w spółdzielniach usług kolejowych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz rent stanowi przeciętny zarobek miesięczny określony w formie ryczałtu.

2. Wysokość ryczałtów oraz odpowiadającą im wysokość składek na ubezpieczenia społeczne określa tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

3. Ryczałty określone w tabeli stanowią podstawę wymiaru składek i świadczeń, chociażby praca wykonywana była w niepełnym wymiarze godzin i nie przez wszystkie dni w miesiącu, z wyjątkiem przypadków określonych w § 2.

§ 2. Jeżeli osoba określona w § 1 ust. 1 zatrudniona była tylko przez część miesiąca wskutek powstania lub ustania stosunku pracy w ciągu miesiąca albo wskutek pobierania przez okres

dłuższy niż 5 dni zasiłku z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, podstawę wymiaru składek stanowi zarobek obliczony za dni pracy w danym miesiącu, z tym że za zarobek dzienny przyjmuje się 1/25 część odpowiedniego ryczałtu określonego w tabeli.

§ 3. Stwierdzenie zatrudnienia, okresów zatrudnienia, spełniania warunków określonych w art. 107 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz wysokości zryczałtowanych zarobków dla celów ubezpieczeń społecznych następuje na podstawie zaświadczenia spółdzielni pracy prowadzącej zakład usługowy albo spółdzielni usług kolejowych.

§ 4. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w zakładach usługowych uczniów odbywających naukę zawodu.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 28 czerwca 1960 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczenia społecznego i rent dla członków spółdzielni pracy zatrudnionych w niektórych zakładach usługowych (Dz. U. Nr 36, poz. 203).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczącą Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 6 maja 1961 r. (poz. 127).

TABELA RYCZAŁTÓW MIESIĘCZNYCH DLA ZATRUDNIONYCH
A. w zakładach usługowych spółdzielni pracy

Lp.	Rodzaj usług	w osiedlu lub w mieście o liczbie mieszkańców												
		Na terenie gromad		do 5.000		ponad 5.000 do 10.000		ponad 10.000 do 25.000		ponad 25.000 do 75.000		ponad 75.000 do 200.000		
		składka na ubezpieczenie wymiaru społecznego	podstawa na ubezpieczenie wymiaru społecznego	składka na ubezpieczenie wymiaru społecznego	podstawa na ubezpieczenie wymiaru społecznego	składka na ubezpieczenie wymiaru społecznego	podstawa na ubezpieczenie wymiaru społecznego	składka na ubezpieczenie wymiaru społecznego	podstawa na ubezpieczenie wymiaru społecznego	składka na ubezpieczenie wymiaru społecznego	podstawa na ubezpieczenie wymiaru społecznego	składka na ubezpieczenie wymiaru społecznego	podstawa na ubezpieczenie wymiaru społecznego	
w z i o t y c h														
1	Bednarstwo i kołodziejstwo	800	124	800	124	139,50	1.100	170,50	1.200	186	1.400	217	1.600	248
2	Elektromechanika	900	139,50	1.100	170,50	201,50	1.500	232,50	1.600	248	1.700	263,50	1.800	279
3	Fotografowanie	900	139,50	1.000	155	170,50	1.200	186	1.300	201,50	1.500	232,50	1.600	248
4	Fryzjerstwo	900	139,50	1.000	155	170,50	1.400	217	1.500	232,50	1.500	232,50	1.600	248
5	Instalatorstwo	900	139,50	1.000	155	170,50	1.300	201,50	1.500	232,50	1.600	248	1.700	263,50
6	Kowalstwo	800	124	900	139,50	170,50	1.300	201,50	1.400	217	1.600	248	1.700	263,50
7	Krawiectwo	800	124	900	139,50	170,50	1.400	217	1.400	217	1.500	232,50	1.600	248
8	Radiomechanika i telemechanika	900	139,50	1.100	170,50	201,50	1.500	232,50	1.600	248	1.700	263,50	1.800	279
9	Rymarstwo	800	124	900	139,50	155	1.200	186	1.300	201,50	1.500	232,50	1.700	263,50
10	Stolarstwo	800	124	900	139,50	170,50	1.300	201,50	1.400	217	1.600	248	1.700	263,50
11	Szewstwo	800	124	800	124	900	1.100	170,50	1.100	170,50	1.200	186	1.400	217
12	Ślusarstwo	800	124	900	139,50	170,50	1.300	201,50	1.400	217	1.600	248	1.700	263,50
13	Tapicerstwo	800	124	900	139,50	155	1.200	186	1.300	201,50	1.500	232,50	1.600	248
14	Zegarmistrzostwo i złotnictwo	900	139,50	1.100	170,50	201,50	1.500	232,50	1.600	248	1.700	263,50	1.800	279
15	Usługi drobne (parasolnictwo, zabawkarstwo, naprawa wiecznych piór, podnoszenie oczek, plisowanie, dekantyzacja, obciążanie guzików, usługi pomocy domowej itp.)	800	124	800	124	139,50	1.000	155	1.100	170,50	1.200	186	1.400	217

B. w spółdzielniach usług kolejowych (bagażowi, numerowi)

Lp.	Dworce kolejowe	składka na ubezpieczenie	
		podstawa wymiaru	w z i o t y c h
1	W miastach o liczbie ponad 200.000 mieszkańców oraz w miejscowościach turystycznych w sezonie letnim i zimowym	950	147,25
2	W miastach o liczbie ponad 50.000 do 200.000 mieszkańców	860	133,30
3	Pozostałe dworce	600	93,—

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 18 maja 1961 r.

w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego.*(Dziennik Ustaw z dnia 30 maja 1961 r. Nr 26, poz. 128)*

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Miesięczne zarobki pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego, stanowiące najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, określa się w formie ryczałtów. Wysokość ryczałtów zawiera tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

2. Jeżeli miesięczny zarobek pracownika jest wyższy od odpowiedniego ryczałtu określonego w tabeli, podstawę wymiaru składek stanowi rzeczywisty zarobek.

3. Za pracownika zatrudnionego tylko przez część miesiąca wskutek podjęcia lub zaprzestania pracy w ciągu miesiąca albo wskutek pobierania zasiłku z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa podstawę wymiaru składek stanowi zarobek obliczony za dni pracy w danym miesiącu, z tym że za zarobek dzienny przyjmuje się 1/25 część odpowiedniego ryczałtu określonego w tabeli, a przy osiągnięciu zarobków wyższych od ryczałtu podstawę wymiaru składek stanowi zarobek rzeczywisty za dni przepracowane.

§ 2. Najniższą podstawę wymiaru zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz rent dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego stanowią zarobki określone w tabeli.

§ 3. 1. Rzeczywiste zarobki wyższe od odpowiednich ryczałtów określonych w tabeli stanowią podstawę wymiaru świadczeń pieniężnych, jeżeli zarobki takie były zgłaszane bieżąco dla wymiaru składek przez okres co najmniej:

- 1) ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia przed wystąpieniem o zasiłek chorobowy,
- 2) 8 miesięcy w okresie ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia przed powstaniem prawa do zasiłku połogowego oraz
- 3) 24 miesięcy w okresie 36 miesięcy zatrudnienia, z którego zarobki przyjmuje się do obli-

czenia podstawy wymiaru renty dla wniosków o przyznanie, przeliczenie lub zamianę renty.

2. Jeżeli w okresach zatrudnienia, o których mowa w ust. 1, pracownik był zatrudniony również w uspołecznionych zakładach pracy, to zarobki osiągnane w tych zakładach traktuje się tak, jak zarobki zgłaszane bieżąco dla wymiaru składek w myśl ust. 1.

3. Zarobki, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się do podstawy wymiaru świadczeń pieniężnych mimo niespełnienia warunków określonych w tym przepisie, w razie wystąpienia:

- 1) o zasiłek chorobowy, jeżeli niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby ostrej albo ostrej choroby zakaźnej,
- 2) o rentę inwalidzką i rodzinną, jeżeli inwalidztwo lub śmierć pracownika jest następstwem wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej, oraz
- 3) o zasiłek pogrzebowy.

§ 4. Za okresy zatrudnienia wykonywanego w zakładach rzemiosła indywidualnego przed wejściem w życie rozporządzenia podstawę wymiaru składek i świadczeń stanowią zarobki ustalone do wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne według dotychczasowych przepisów.

§ 5. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego pracowników umysłowych oraz do uczniów odbywających naukę zawodu.

2. Do zarobków pracowników objętych rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1959 r. w sprawie wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 17, poz. 96).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1961 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. (poz. 128)

TABELA ZAROBKÓW STANOWIĄCYCH NAJNIŻSZĄ PODSTAWĘ WYMIARU SKŁADEK I ŚWIADCZEŃ DLA PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W ZAKŁADACH RZEMIOSŁA INDYWIDUALNEGO

Grupa rzemiosła	Najniższa podstawa wymiaru składek i świadczeń dla:					
	mistrza oraz czeladnika po 6-letniej praktyce		czeladnika do 6 lat praktyki oraz innego pracownika kwalifikowanego		pracownika nie mającego kwalifikacji	
	w miastach i osiedlach do 5 tys. mieszkańców oraz w gromadach zł	w miastach i osiedlach powyżej 5 tys. mieszkańców zł	w miastach i osiedlach do 5 tys. mieszkańców oraz w gromadach zł	w miastach i osiedlach powyżej 5 tys. mieszkańców zł	w miastach i osiedlach do 5 tys. mieszkańców oraz w gromadach zł	w miastach i osiedlach powyżej 5 tys. mieszkańców zł
budowlana i mineralna	2.500	2.800	1.700	1.900	1.000	1.100
metalowa	2.200	2.400	1.450	1.600	900	1.000
drzewna	1.600	1.800	1.200	1.300	800	900
papiernicza	1.550	1.700	1.100	1.200	800	900
skórzana	1.450	1.600	1.200	1.300	800	900
odzieżowa	1.450	1.600	1.100	1.200	750	850
spożywcza	1.600	1.800	1.300	1.400	750	850
innych rzemiosł	1.450	1.600	1.100	1.200	750	850

84

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 4 maja 1961 r.

w sprawie wysokości premii kierowców pojazdów samochodowych za oszczędność oleju napędowego.

(Monitor Polski z dnia 16 maja 1961 r. Nr 38, poz. 177)

Na podstawie § 8 ust. 2 uchwały nr 283a Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie poprawy organizacji pracy transportu samochodowego oraz zasad wynagradzania i czasu pracy pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 67, poz. 317) oraz na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 1960 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników państwowych (Dz. U. Nr 47, poz. 284) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość premii dla kierowcy pojazdów

samochodowych za każdy zaoszczędzony litr oleju napędowego — bez względu na cenę zakupu — wynosi zł 1,50.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. W zakładach pracy, w których obowiązują układy zbiorowe pracy, zarządzenie wchodzi w życie w terminach określonych w protokołach dodatkowych do tych układów, w organizacjach zaś spółdzielczych — w terminach określonych w uchwałach centralnych organów tych organizacji.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

85

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 kwietnia 1961 r.

w sprawie zmiany regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“.

(Monitor Polski z dnia 5 czerwca 1961 r. Nr 43, poz. 199)

Na podstawie art. 13 ust. 3 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. W regulaminie odznaki „Przodujący Ko-

lejarz“, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Kolei z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie wydania regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“ (Monitor Polski Nr A-80, poz. 934), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez używane w regulaminie określenie „pracownik kolejowy“ rozumie się pracowników mianowanych i umownych zatrudnionych:

- 1) w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji objętych przepisami dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216);
- 2) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ oraz w zjednoczeniach i przedsiębiorstwach (zakładach pracy) wyodrębnionych po roku 1945 z przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, a pozostających w resorcie Ministerstwa Komunikacji.“;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Odznakę pracownikom kolejowym nadają:

1) Minister Komunikacji:

- a) dyrektorom centralnych zarządów (departamentów i biur) i zjednoczeń, ich zastępcom i równorzędnym oraz
- b) dyrektorom okręgów kolei państwowych (centralnych biur, Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa) oraz ich zastępcom

— na wniosek właściwego podsekretarza stanu lub dyrektora generalnego,

- c) pracownikom Ministerstwa Komunikacji nie wymienionym pod lit. a) — na wniosek dyrektorów komórek organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji,
- d) naczelnikom zarządów służb (biur), ich zastępcom i równorzędnym w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych — na wniosek dyrektorów okręgów kolei państwowych, uzgodniony z dyrektorami właściwych komórek organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji,
- e) dyrektorom, ich zastępcom i głównym księgowym w przedsiębiorstwach (§ 1 ust. 2 pkt 2) — na wniosek dyrektora centralnego zarządu (zjednoczenia),
- f) pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nie wymienionych pod lit. a)—e) — według uznania Ministra Komunikacji lub na wniosek dyrektorów centralnych zarządów (zjednoczeń) lub dyrektorów okręgów kolei państwowych i równorzędnych, jeżeli szczególne względy uzasadniają wyróżnienie odznaką przez Ministra Komunikacji;

2) dyrektorzy centralnych zarządów, którym podlegają przedsiębiorstwa, zjednoczeń i centralnych biur (Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa), z zachowaniem kompetencji Ministra Komunikacji:

a) pracownikom zatrudnionym w zjednoczeniu (centralnym biurze, Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa) — na wniosek kierownika zainteresowanej komórki organizacyjnej,

b) pracownikom zatrudnionym w przedsiębiorstwach podległych centralnym zarządom (zjednoczeniom) — na wniosek kierowników tych przedsiębiorstw,

3) dyrektorzy okręgów kolei państwowych, z zachowaniem kompetencji Ministra Komunikacji:

a) pracownikom zatrudnionym w dyrekcji okręgowej kolei państwowych — na wniosek naczelników właściwych zarządów służb (biur) i komórek równorzędnych,

b) kierownikom jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio dyrekcjom — na wniosek właściwego zastępcy dyrektora okręgu kolei państwowych,

c) pracownikom jednostek organizacyjnych podległych bezpośrednio dyrekcjom — na wniosek kierowników tych jednostek,

d) pracownikom jednostek organizacyjnych podległych pośrednio dyrekcjom — na wniosek kierowników jednostek podległych bezpośrednio dyrekcjom.

2. Wnioski, o których mowa:

1) w ust. 1 pkt 1, skierowane do Departamentu Kadr, przedstawia Ministrowi Komunikacji Dyrektor Departamentu Kadr,

2) w ust. 1 pkt 2, skierowane do komórki kadrowej centralnego zarządu, zjednoczenia, centralnego biura, Centralnego Ośrodka, przedstawia dyrektorowi centralnego zarządu (zjednoczenia, centralnego biura, Centralnego Ośrodka) kierownik tej komórki,

3) w ust. 1 pkt 3, skierowane do biura zatrudnienia i płac dyrekcji okręgowej kolei państwowych, przedstawia dyrektorowi okręgu kolei państwowych naczelnik tego biura.

3. Wnioski o nadanie odznaki, zawierające wszystkie dane uzasadniające wyróżnienie pracowników odznaką, opinię kierownika jednostki organizacyjnej przedstawiającego wniosek oraz opinię zakładowej organizacji partyjnej i związkowej, należy sporządzać na formularzach według wzoru podanego w załączniku nr 2 do regulaminu“;

3) w § 15 ust. 3 pkt 3 skreśla się wyrazy „i ewentualnie stopień służbowy“;

4) w § 16 ust. 1 wyraz „wydalenia“ zastępuje się wyrazem „zwolnienia“;

5) § 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie zagubienia, zniszczenia lub kradzieży odznaki albo dokumentu odznaki, może

nastąpić wydanie nowej odznaki i duplikatu dokumentu za uprzednim pobraniem od pracownika opłaty w wysokości kosztu własnego odznaki ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji. Duplikat dokumentu odznaki wydaje się bezpłatnie.“;

6) dotychczasowy załącznik do regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“ oznacza się jako za-

łącznik nr 1 do regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“;

7) dodaje się załącznik nr 2 do regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“ w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia. § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. *D. Tarantowicz*

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1961 r. (poz. 199).

„Załącznik nr 2 do regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz“.

**WZÓR WNIOSKU O NADANIE ODZNAKI
„PRZODUJĄCY KOLEJARZ“**

Strona 1

Strona 2

W N I O S E K O NADANIE ODZNAKI „Przodujący Kolejarz“		1. Nazwisko i imię: (tytuł naukowy)
		2. imiona rodziców:
3. Nazwisko panięskie: (dla mężatek)	7. Posiadane ordery, odznaczenia i odznaki:	
4. Data i miejsce urodzenia:		
5. Miejsce zamieszkania:		
6. Miejsce pracy i stanowisko:		
8. Wykształcenie:	9. Przynależność partyjna:	
10. Czy był karany sądownie: (po wyzwoleniu)	11. Kary dyscyplinarne, porządkowe, administracyjne:	
12. Jednostka przedstawiająca wniosek: (nazwa jednostki organizacyjnej) (miejsce, data) (stanowisko służbowe) (podpis)		

13. Uzasadnienie wniosku (szczegółowe opisanie zasług ze wskazaniem stażu pracy oraz krótka charakterystyka postawy społecznej):
14. Opinia zakładowej organizacji partyjnej i związkowej:
15. Opinia jednostki nadrzędnej: (nazwa jednostki) (miejsce, data) (podpis kierownika jednostki nadrzędnej)

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 maja 1961 r.

w sprawie ryczałtów na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej.*(Monitor Polski z dnia 9 czerwca 1961 r. Nr 45, poz. 207)*

Na podstawie § 4 ust. 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu lekarza między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej, zwany dalej „ryczałtem“, stanowi iloczyn otrzymany z przemnożenia kosztu jednorazowego przejazdu przez przeciętną liczbę przejazdów w miesiącu.

§ 2. 1. Przez koszt jednorazowego przejazdu rozumie się koszt przejazdu z zakładu społecznego służby zdrowia (zakładu pomocy społecznej), w którym lekarz był zatrudniony bezpośrednio przed dojazdem do zakładu dokonującego wypłaty ryczałtu.

2. Jeżeli zakład społeczny służby zdrowia (zakład pomocy społecznej), do którego lekarz dojeżdża, jest jego ostatnim miejscem zatrudnienia w danym dniu, koszt jednorazowego przejazdu obejmuje ponadto koszt przejazdu z tego zakładu do miejsca podstawowego zatrudnienia lekarza bądź też do miejsca jego zamieszkania, jeżeli jest ono bliżej położone.

§ 3. 1. Przy obliczaniu kosztów jednorazowego przejazdu bierze się za podstawę ceny biletów przejazdów publicznymi środkami lokomocji (z wyłączeniem dorożek samochodowych), które w danych warunkach lokalnych zapewniają najmniejszą stratę czasu i podjęcie pracy w godzinach określonych rozkładem zajęć, a jednocześnie są najtańsze.

2. Jeżeli na środki lokomocji, o których mowa w ust. 1, możliwe jest nabycie miesięcznych biletów pracowniczych, ryczałt nie może przekraczać kosztu wykupienia tych biletów.

§ 4. Przy obliczaniu kosztu jednorazowego przejazdu lekarza specjalisty, korzystającego z własnego samochodu, może być wzięta za podstawę stawka za 1 km przebiegu, ustalona w zarządzeniu Mi-

nistra Komunikacji z dnia 24 lipca 1958 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek należności za przejazd w celach służbowych środkami komunikacji stanowiącymi własność pracownika (Monitor Polski Nr 60, poz. 342), jeżeli:

- 1) istniejący na danym terenie rozkład jazdy publicznych środków komunikacji naraża lekarza na znaczną stratę czasu oraz
- 2) wydatek, spowodowany wypłatą tak obliczonego ryczałtu, zostanie zrównoważony przez ograniczenie dotychczasowych wydatków z tytułu zwrotu kosztów przejazdu chorych do lekarzy specjalistów.

§ 5. Kierownik właściwego do spraw zdrowia i opieki społecznej organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach zezwolić na obliczenie, w sposób określony w § 4, kosztów przejazdu lekarzy nie będących specjalistami.

§ 6. 1. Wysokość ryczałtu zatwierdza właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski) rady narodowej, właściwej ze względu na położenie zakładu dokonującego wypłaty.

2. W odniesieniu do lekarzy zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych objętych budżetem centralnym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej wysokość ryczałtu zatwierdza Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 7. 1. Ryczałt wypłaca się miesięcznie z dołu.

2. Ryczałt nie przysługuje lekarzowi, jeżeli został mu zapewniony bezpłatny środek lokomocji.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 listopada 1954 r. w sprawie ryczałtów na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia (Monitor Polski Nr 106, poz. 1415).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

R. Barański

87

**WYJAŚNIENIE NR 1
KOMITETU PRACY I PŁAC**

z dnia 28 lutego 1961 r.

w sprawie zaliczania repatriantom do okresów zatrudnienia okresów służby wojskowej oraz szkolenia zawodowego w Związku Radzieckim.

Na podstawie art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

Repatriantom ze Związku Radzieckiego, którzy po powrocie do kraju podjęli pracę i zachowali ciągłość pracy w myśl postanowień § 2 pkt 3 lit. a) uchwały Nr 145 Rady Ministrów z dnia 12 kwiet-

nia 1957 r. w sprawie pomocy dla repatriantów (Monitor Polski Nr 32, poz. 217), dolicza się do okresów zatrudnienia, od których zależą uprawnień urlopowe oraz uprawnienia w zakresie nagród jubileuszowych, okresy służby wojskowej w Armii Związku Radzieckiego i okresy zakładowego szkolenia zawodowego (fabryczno-zawodkowe obuczenie).

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac.
(—) *A. Burski*

Wydawca: Centralna Rada Związków Zawodowych

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz Oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Srebrna 12.

Cena prenumeraty: kwartalnej zł 10.—, półrocznej zł 20.—, rocznej zł 40.—.

Cena prenumeraty za granicę jest o 40% wyższa od ceny podanej wyżej. Przedpłaty na prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne i roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Wilcza 46 za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr 1-6-100024.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabywać w sklepie przy ul. Wilejska 14 w Warszawie. Zamówienia spoza Warszawy należy kierować do Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.

WYDAWNICTWO ZWIĄZKOWE CRZZ

p o l e c a:

Mgr Henryk Borkowski, Mgr Ludwik Krąkowski
PORADNIK DLA ZAKŁADOWYCH KOMISJI ROZJEMCZYCH

Wybrane zagadnienia prawa pracy

297 stron, cena 30.— zł

Cykl wykładów z prawa pracy, dostosowanych do potrzeb zakładowych komisji rozjemczych. Komplet orzekające znajdują w nich podstawowe informacje praktyczne z zakresu stosowania prawa, omówienie typowych sporów ze stosunku pracy oraz podstawy prawidłowego ich rozstrzygnięcia.

Jan Frąckiewicz

PODSTAWY RACJONALNEJ ORGANIZACJI PRACY I KIEROWNICTWA

122 str. cena 10.— zł

Książka omawia w sposób przystępny ogólne zasady organizacji pracy, podstawy racjonalnego kierownictwa, podstawy i zakres zarządzania przedsiębiorstwem przemysłowym, oraz sposoby i tryb usprawniania organizacji pracy w zakładach. Szczególnie polecamy tę książkę samorządom robotniczym.

Mgr inż. Stanisław Jelnicki

WPROWADZENIE RACJONALNEJ ORGANIZACJI W FAMED 4

60 stron, cena 8.— zł

Na przykładzie racjonalnego zorganizowania zakładu produkcyjnego książka ta w sposób czytelny propaguje zasady i metody racjonalnej organizacji pracy, może więc oddać znaczne usługi działalności samorządu robotniczego, aktywistom związkowym, personelowi inżyniersko-technicznemu, tym wszystkim, którzy interesują się ulepszeniem organizacji zakładów macierzystych.

W. Chmielewski

MAGAZYNY — ZASADY ORGANIZACJI I BEZPIECZEŃSTWA PRACY

514 stron, 257 rysunków, opr. półpł. cena 50.— zł

Podstawowy podręcznik gospodarki magazynowej omawia projektowanie magazynów, wyposażenie techniczne główne, pomocnicze oraz właściwe czynności magazynowe z uwzględnieniem wymogów bhp. Podaje również ewidencję materiałów oraz kontrolę i analizę gospodarki magazynowej.

Wyślijcie zamówienie pod naszym adresem:

WYDAWNICTWO ZWIĄZKOWE CRZZ

Warszawa, ul. Kopernika 36/40

Realizacja zamówień nastąpi w kolejności zgłoszeń